

Henryk Moroz

Prof. dr hab. Jan Konior (1935–2007)
wybitny dydaktyk matematyki,
wspaniały człowiek – wspomnienie

Nauczyciel i Szkoła 3-4 (36-37), 323-325

2007

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Henryk MOROZ

Prof. dr hab. Jan Konior (1935–2007) wybitny dydaktyk matematyki, wspaniały człowiek – wspomnienie

Profesora Jana Koniora poznałem na seminarium doktorskim prowadzonym przez profesor Zofię Krygowską w roku 1974 w Krakowie. Był świeżo wypromowanym doktorem dydaktyki matematyki.

Obok niego było wolne miejsce, więc je zająłem i przedstawiliśmy się. Od momentu poznania polubiliśmy się i umieliśmy ze sobą rozmawiać. Były to rozmowy nie tylko o dydaktyce matematyki. To był człowiek o bogatej osobowości, tak mądry, tak życzliwy i uczynny, że każde spotkanie z nim to było wydarzenie, które długo się pamiętało. Na seminarium u Pani profesor Zofii Krygowskiej spotykaliśmy się raz w miesiącu. Później, kiedy przeniósłem się na Uniwersytet Śląski (1979 rok), nasze spotkania były częstsze. Odbywały się u niego w Zakładzie Dydaktyki Matematyki Uniwersytetu Śląskiego lub w mojej Katedrze Pedagogiki Wczesnoszkolnej i Wychowania Przedszkolnego Uniwersytetu Śląskiego.

W latach dziewięćdziesiątych zatrudniłem go na godzinach zleconych w mojej Katedrze do prowadzenia seminariów magisterskich z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej.

Początkowo bardzo się wzbraniał, twierdząc, że umie prowadzić seminaria magisterskie z zakresu dydaktyki matematyki, a seminaria z pedagogiki wczesnoszkolnej nie wchodzi w zakres jego kompetencji. Kiedy dałem mu do przestudiowania kilka prac magisterskich zrealizowanych pod moim kierunkiem, wyraził zgodę na podjęcie współpracy. W ten sposób udało mi się dokonać „pedagogizacji” dydaktyka matematyki.

Kiedy w roku 1996 organizowałem Wyższą Szkołę Edukacji Wczesnoszkolnej w Mysłowicach, gdzie założyciel uczelni prof. ndzw. dr hab. inż. Mirosław Czapka powierzył mi obowiązki rektora, zwróciłem się do profesora Jana Koniora z propozycją zatrudnienia go na etacie profesora tej uczelni. Tutaj mogliśmy się spotykać każdego tygodnia w przerwach między zajęciami dydaktycznymi.

Ja po trzech latach pracy w Wyższej Szkole Edukacji Wczesnoszkolnej w Mysłowicach przeniósłem się do Wyższej Szkoły Pedagogicznej TWP w Warszawie, Wydział Nauk Społeczno-Pedagogicznych w Katowicach. Jan Konior przez okres dziesięciu lat nadal pracował w tej samej uczelni,

która w międzyczasie zmieniła nazwę na Górnośląska Wyższa Szkoła Pedagogiczna imienia Kardynała Augusta Hlonda w Mysłowicach.

Profesor zmarł 2 czerwca 2007 roku w Katowicach.

Jak bardzo był cenionym pracownikiem tej uczelni, świadczy fakt gremialnego udziału w uroczystościach pogrzebowych 5 czerwca 2007 roku w Katowicach JM Rektora, pracowników naukowych i studentów Górnośląskiej Szkoły Pedagogicznej im. Kardynała Augusta Hlonda w Mysłowicach.

Prof. dr hab. Jan Konior urodził się 25 grudnia 1935 roku w Lipowej w powiecie żywieckim. W latach 1948–1953 rozpoczął swoją edukację nauczycielską w Liceum Pedagogicznym w Bielsku-Białej. Pracę nauczycielską rozpoczął w roku 1953 w szkole podstawowej w powiecie gliwickim.

W latach 1956–1957 odbył służbę wojskową, a po powrocie z wojska kontynuował działalność w zawodzie nauczycielskim.

W roku 1959 rozpoczął studia magisterskie na Wydziale Matematyki-Fizyki-Chemii na kierunku matematyka Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach. 25 lipca 1964 roku ukończył studia magisterskie i z dniem 1 września tego roku rozpoczął pracę nauczycielską w Ostropie, powiat Gliwice.

1 września 1965 roku rozpoczął pracę w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Katowicach w Instytucie Matematyki na stanowisku asystenta. Pracę doktorską obronił 1 listopada 1973 roku w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. Temat dysertacji doktorskiej: *Organizacja nauczania matematyki oparta na lokalnych dedukacjach*. Promotorem pracy doktorskiej była profesor Zofia Krygowska.

W roku 1978 został mianowany kierownikiem Zakładu Dydaktyki Matematyki Uniwersytetu Śląskiego, którym kierował przez okres 28 lat, do 30 września 2006 roku, kiedy po ukończeniu 70 lat przeszedł na emeryturę.

1 października 2006, będąc nauczycielem emerytowanym, został zatrudniony na pierwszym etacie profesora Górnośląskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej imienia Kardynała Augusta Hlonda w Mysłowicach. Należy podkreślić, że wcześniej przez okres dziewięciu lat pracował w tej samej uczelni na drugim etacie profesora.

Doktor Jan Konior habilitował się na Wydziale Matematyki-Fizyki-Chemii Uniwersytetu Śląskiego z zakresu dydaktyki matematyki. Temat pracy habilitacyjnej: *Analiza konstrukcji tekstu dowodu jako przekazu w matematyce*.

1 marca 1987 roku Minister Edukacji i Edukacji i Szkolnictwa Wyższego mianował doktora habilitowanego Jana Koniora docentem. 4 kwietnia 2005 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na Zamku Królewskim w Warszawie wręczył Janowi Koniorowi nominację profesorską z zakresu dydaktyki matematyki. W ten sposób po przepracowaniu w zawodzie nauczycielskim 52 lat i po 40 latach pracy naukowej prof. dr hab. Jan Konior osiągnął najwyższy tytuł w karierze naukowej: profesora tytularnego.

W trakcie 40-letniej pracy naukowej prof. dr hab. Jan Konior był dwukrotnie nagradzany nagrodą Ministra, ośmiokrotnie nagrodą Rektora Uniwersytetu Śląskiego.

W roku 1973 został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

W roku 1974 został odznaczony Srebrną Odznaką Zasługi w Rozwoju Województwa Śląskiego.

W roku 1984 został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

W trakcie czterdziestoletniej pracy naukowej wypromował 110 magistrów, 91 licencjatów, 2 doktorów.

Opublikował drukiem 71 pozycji wydawniczych.

Na zakończenie warto przytoczyć fragment „Wprowadzenia” do pracy pod redakcją naukową Henryka Moroza (2005 rok) *Rozwój zawodowy nauczyciela*, które profesor Jan Konior kończy tak:

„Próbując dokonać najkrótszej syntezy, wypadnie zapewne wymienić trzy konstytutywne cechy nauczyciela przyszłości:

- zdolność do zastępowania postawy dominacji postawą empatii, dialogu i negocjacji;
- umiejętność przechodzenia wraz ze swoimi wychowankami od prymatu pewności naukowej do poszukiwania oraz tworzenia wiedzy;
- gotowość do nabywania i podnoszenia kompetencji zamiast tradycyjnego przygotowania, a w ich ramach do stawiania na tolerancję i kreatywność w miejsce represyjnych wymagań”.